

Разпоредби в предложението, отнасящи се до: *Равното третиране и достъп до социални обезщетения*

Регламент (ЕО) № 883/2004

Съображение 2

Договорът не предвижда правомощия, освен тези по член 308, за предприемане на подходящи мерки в областта на социалната сигурност за лица, различни от наетите лица.

Съображение 2а

В членове 45 и 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз се гарантира свободното движение на работниците, с което се налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, и се предвижда приемането на необходимите мерки в областта на социалната сигурност, за да се гарантира тази свобода. Освен това, съгласно член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз, всеки гражданин на Съюза има право свободно да се движи и да пребивава в рамките на територията на държавите членки при спазване на ограниченията и условията, предвидени в Договорите, и на мерките, приети за тяхното осъществяване.

Съображение 5

В рамките на тази координация е необходимо в Съюза да се гарантира равно третиране на съответните лица съгласно различните национални законодателства.

Съображение 5(-а)

При прилагане на принципа на равно третиране, предвиден в настоящия регламент, следва да се зачита съдебната практика на Съда. Съдът дава тълкуване на този принцип и на връзката между настоящия регламент и Директива 2004/38/ЕО в решенията си по неотдавнашните дела C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto и C-308/14 Комисията срещу Обединеното кралство.

Съображение 5а

заличава се

Съображение 5б

заличава се

Съображение 5в

заличава се

Съображение 47

Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, заложи в Хартата на основните права на Европейския съюз и Европейската конвенция за правата на човека.

Съображение 48

заличава се

Член 4

Равно третиране

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, лицата, за които се прилага настоящият регламент, получават същите обезщетения и имат същите задължения съгласно законодателството на която и да е държава членка, както нейните собствени граждани.

Разпоредби в предложението, отнасящи се до: *Приложимото законодателство*

Регламент (ЕО) № 883/2004

Съображение 186

В приложение III, подчаст FTL към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) № 83/2014 на Комисията от 29 януари 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 965/2012 за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, понятието „основна база“ за членовете на полетния и кабинния екипаж означава местоположението, определено за член на екипажа от оператора, където членът на екипажа обикновено започва и приключва периода на дежурство или поредица от периоди на дежурства и където, при обичайни условия, операторът не носи отговорност за настаняването на съответния член на екипажа.

Член 11

Общи правила

5. Дейност като член на полетен или кабинен екипаж, изпълняващ пътнически или товарни въздухоплавателни услуги, се смята за дейност, извършвана в държавата членка, в която се намира основната база според определението за нея, съдържащо се в приложение III, подчаст FTL към Регламент (ЕС) № 965/2012 на Комисията от 5 октомври 2012 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с въздушните операции в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) № 83/2014 на Комисията от 29 януари 2014 г.

Член 12

Специални правила

1. Лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е изпратено от този работодател в друга държава членка, за да осъществява там дейност от името на същия работодател, продължава да е подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази работа не превишава 24 месеца и че лицето няма да замести друго, изпратено по-рано, наето лице, обхванато от настоящия параграф, или самостоятелно заето лице, обхванато от параграф 2.
2. Лице, което обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице в държава членка и което отива да осъществява подобна дейност в друга държава членка, продължава да бъде подчинено на законодателството на първата държава членка, при условие че предвидената продължителност на тази дейност не превишава 24 месеца и че лицето няма да замести друго, изпратено по-рано наето лице, обхванато от параграф 1, или самостоятелно заето лице, обхванато от настоящия параграф.
- 2а. Когато наето лице, обхванато от параграф 1, или самостоятелно заето лице, обхванато от параграф 2, не завърши работата или дейността и бъде заместено от друго лице, последното продължава да бъде подчинено на законодателството на държавата членка, от която е изпратено и в която обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице, при условие че общата продължителност на работата или дейността на всички засегнати лица във втората държава членка не превишава 24 месеца и са изпълнени останалите условия, предвидени в параграф 1 или 2.

Член 72

Задачи на Административната комисия

- да) да предоставя становища на Европейската комисия относно проектите на актове за изпълнение, посочени в член 76а, преди приемането им в съответствие с процедурата, предвидена в този член, и да представя на Европейската комисия съответните предложения за преразглеждане на посочените актове за изпълнение;

Член 75а¹

Задължения на компетентните органи

1. Компетентните органи правят необходимото техните институции да са запознати и да прилагат всички разпоредби, законодателни и други, включително решенията на Административната комисия, в областите, обхванати от настоящия регламент и регламента за изпълнение, и съгласно техните разпоредби.
2. С цел да се гарантира правилното определяне на приложимото законодателство, компетентните органи насърчават, когато е целесъобразно, сътрудничеството между своите институции и други имащи отношение органи, като например инспекциите по труда, в своите държави членки.

Член 76а

Правомощия за приемане на актове за изпълнение

1. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на процедурата, включително, когато е подходящо, сроковете, които да бъдат спазвани, за да се осигурят еднакви условия за прилагане на членове 12 и 13 от настоящия регламент. В тези актове за изпълнение се установяват стандартни процедури за:

¹ Моля отбележете, че тази разпоредба е преместена в частта „Други въпроси“, в съответствие с предложението на Комисията.

- издаването, формата и съдържанието на преносим документ, който удостоверява кое законодателство в областта на социалната сигурност се прилага по отношение на притежателя;
 - елементите, които трябва да се проверят, преди такъв документ да бъде издаден, отнет или поправен;
 - отнемането или поправката на документа от издаващата институция в съответствие с членове 5 и 19а от регламента за изпълнение.
2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 76б, параграф 2 от настоящия регламент.
3. *заличава се*

Член 76б

Процедура по разглеждане

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия член се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Европейската комисия не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Регламент (ЕО) № 987/2009

Член 1

Определения

- 2 да) „измама“ означава всяко умишлено действие или умишлено бездействие с цел получаване на социалноосигурителни обезщетения или избягване на плащане на вноски за социална сигурност, в противоречие с правото на съответната/ите държава/и членка/и, основния регламент или настоящия регламент;

Член 5

Правна стойност на документи и подкрепящи доказателства, издадени в друга държава членка

1. Документи, които са издадени от институция на държава членка и показват положението на дадено лице за целите на прилагането на основния регламент и на регламента за изпълнение, и подкрепящите доказателства, въз основа на които са издадени документите, се приемат от институциите на останалите държави членки, доколкото не са отнети или обявени за невалидни от държавата членка, в която са били издадени.
- 1а. Ако не са попълнени всички раздели, посочени като задължителни, институцията или държавата членка, която получава документа, незабавно уведомява издаващата институция за нередността в документа. Издаващата институция поправя документа възможно най-бързо или потвърждава, че условията за издаване на документа не са изпълнени. Ако в срок от 30 работни дни не бъде предоставена липсващата задължителна информация, от правилата искането институция може да процедира все едно документът никога не е издаван и в такъв случай уведомява издаващата институция за това².

² Възможно е на по-късен етап да е необходима преходна клауза относно валидността на документ, издаден преди влизането в сила на настоящия регламент за изменение.

2. Без да се засяга член 19а, при съмнение относно валидността на документ или точността на фактите, на които той се основава, институцията на държавата членка, която получава документа, отправя искане до издаващата институция за необходимите разяснения и, когато е уместно, за отнемането или поправката на този документ. Издаващата институция преценява отново основанията за издаването на документа и, при необходимост, го отнема или поправя.
3. Когато има съмнение относно предоставената от заинтересованото/ите лице/а информация, валидността на даден документ или подкрепящи доказателства или относно точността на фактите, на които се основава документът, съответната институция извършва, доколкото е възможно, по искане на компетентната институция, необходимата проверка на тази информация или документ.
4. Ако не бъде постигнато споразумение между съответните институции, въпросът може да бъде отнесен до Административната комисия от компетентните органи не по-рано от един месец след датата, на която институцията, получила документа, е отправила искането си. Административната комисия полага усилия за отстраняване на различията в становищата в срок от шест месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до нея. По този начин и в съответствие с член 72, буква а) от основния регламент Административната комисия може да приеме решение за тълкуването на съответните разпоредби от основния регламент и настоящия регламент. Съответните компетентни органи и институции вземат необходимите мерки за прилагането на това решение на Административната комисия, без да се засяга правото на съответните органи, институции и лица да прибегнат до процедурите и съдилищата, предвидени в законодателството на държавите членки, в настоящия регламент или в Договора.

Член 14

Уточнения във връзка с членове 12 и 13 от основния регламент

1. За целите на прилагането на член 12, параграф 1 от основния регламент „лице, което осъществява дейност като наето лице в държава членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е изпратено от този работодател в друга държава членка“ може да бъде и лице, което е наето с цел да бъде изпратено в друга държава членка, при условие че в продължение на минимум три месеца, непосредствено преди да започне работа, спрямо съответното лице, вече се е прилагало законодателството на държавата членка, в която е установен неговият работодател.
- 1а. След като дадено лице е изпратено съгласно член 12, параграф 1 от основния регламент или упражнява дейност като самостоятелно заето лице в друга държава членка в съответствие с член 12, параграф 2 от основния регламент в продължение на общо 24 месеца постоянно или с прекъсвания не по-дълги от два месеца, срокът за същото наето или самостоятелно заето лице и същата държава членка не може да бъде подновен по силата на член 12, параграф 1 или член 12, параграф 2, докато не изтекат най-малко два месеца, считано от края на предходния срок.
- 5а. За целите на прилагането на дял II от основния регламент „седалище или място на дейност“ се отнася за седалище или място на дейност, в което се вземат основните решения на предприятието и където се изпълняват функциите по неговото централно управление. При определянето на местоположението на седалището или мястото на дейност се вземат предвид редица фактори, включително:
 - (i) местоживеенето на основните ръководители,
 - (ii) мястото, където се провеждат общите събрания,
 - (iii) мястото, където се съхраняват административните и счетоводните документи,
 - (iv) мястото, където главно се извършват финансовите, и по-специално банковите операции,
 - (v) оборотът, работното време, броят на предоставените услуги и/или доходът,
 - (vi) обичайното естество на извършваната дейност.

Определянето се извършва в рамките на цялостна оценка, като се отдава дължимото значение на всеки от посочените по-горе критерии. Административната комисия определя подробните условия за определянето.

12. За целите на прилагането на член 13 от основния регламент, когато местоживееето на дадено лице е извън територията на Съюза и то извършва дейност като наето или самостоятелно заето лице в две или повече държави членки, разпоредбите на основния регламент и на регламента за изпълнение относно определянето на приложимото законодателство се прилагат *mutatis mutandis*, при условие че за негово място на пребиваване се счита държавата членка, в която лицето осъществява основната част от своята дейност от гледна точка на работно време на територията на Съюза.

Член 15

Процедури за прилагането на член 11, параграф 3, букви б) и г), член 11, параграф 4, член 11, параграф 5 и член 12 от основния регламент (относно предоставянето на информация на съответните институции)

2. Параграф 1 се прилага *mutatis mutandis* за лицата, попадащи в обхвата на член 11, параграф 3, буква г) и член 11, параграф 5 от основния регламент.

Член 16

Процедура за прилагането на член 13 от основния регламент

1. Лице, което упражнява дейности в две или повече държави членки, уведомява за това институцията, определена от компетентния орган на държавата членка на пребиваване. Тази информация може да бъде предоставена от работодателя от името на лицето.

2. Определената институция по мястото на пребиваване незабавно определя законодателството, приложимо спрямо съответното лице, като взема предвид член 13 от основния регламент и член 14 от регламента за изпълнение. Ако тази институция установи, че се прилага законодателството на държавата членка, в която се намира институцията, тя уведомява определените институции на всяка държава членка, в която се извършва дейност и/или в която се намира работодателят, за определеното от нея приложимо законодателство.
3. Ако определената институция по мястото на пребиваване установи, че се прилага законодателството на друга държава членка, това определяне има временен характер, а институцията незабавно информира определената/ите институция/и на всяка държава членка, в която се извършва дейност и/или в която се намира работодателят, за това временно определяне на приложимото законодателство. Временното определяне става окончателно два месеца, след като институциите, определени от компетентните органи на съответната/ите държава/и членка/и, бъдат уведомени за това освен ако поне една от тези институции не уведоми определената институция по мястото на пребиваване до изтичането на този двумесечен срок, че все още не е в състояние да приеме временното определяне или че заема различно становище по въпроса.
5. Компетентната институция на държавата членка, чието законодателство е определено за приложимо временно или окончателно, незабавно уведомява за това определяне съответното лице и/или неговия работодател.

Член 19

Предоставяне на информация на съответните лица и на работодателите

3. Когато от дадена институция е поискано да издаде декларацията, посочена по-горе, тя извършва подходяща оценка на фактите, които имат отношение към прилагането на правилата, установени в дял II от основния регламент, и потвърждава, че съдържащата се в декларацията информация е вярна.

Член 19а

Сътрудничество в случай на съмнения относно валидността на издадени документи във връзка с приложимото законодателство

1. При съмнение относно валидността на документ, който посочва местонахождението на лицето за целите на приложимото законодателство, или относно точността на фактите, на които се основава този документ, институцията на държавата членка, която получава документа, отправя искане до издаващата институция за необходимите разяснения, и ако е необходимо, за отнемането или поправката на този документ. Отправилата искането институция го мотивира и предоставя съответната подкрепяща документация, която обосновава искането.
2. При получаването на такова искане институцията, издала документа, преценява отново основанията за издаването му и в случай че бъде открита грешка, го отнема или го поправя в срок от 30 работни дни от датата на получаване на искането. Отнемането или поправката имат обратно действие. В случаите обаче, когато е налице риск от непропорционален резултат, по-специално загуба на статута на осигурено лице за целия или за част от съответния период във всички съответни държави членки, държавите членки разглеждат възможността за прилагането на член 16 от основния регламент. Когато въз основа на наличните доказателства издаващата институция сметне за безспорно, че заявителят на документа е извършил измама, тя незабавно отнема или поправя документа с обратно действие.
3. Ако при преразглеждането на основанията за издаването на документа издаващата институция не е в състояние да открие грешка, тя изпраща на институцията, отправила искането, всички налични доказателства в срок от 30 работни дни от датата на получаване на искането. При спешни случаи, когато причините за спешността са ясно посочени и мотивирани в искането, това трябва да бъде направено в срок от десет работни дни от получаването на искането, независимо от обстоятелството, че издаващата институция може да не е приключила с преценката си съгласно параграф 2 по-горе.

4. Ако след получаване на наличните доказателства институцията, отправила искането, продължава да има съмнения относно валидността на документ или точността на фактите, върху които се основават съдържащите се в него сведения или че информацията, на която се основава документът, е неточна, тя може да представи доказателства в полза на това и да отправи искане за допълнителни разяснения и, когато е уместно, за отнемането или поправката на този документ от издаващата институция в съответствие в процедурата и сроковете, посочени по-горе.
5. Ако получаващата институция продължава да има съмнения и между съответните институции не бъде постигнато споразумение, се прилага съответно член 5, параграф 4.

Член 73³

Уреждане на обезщетения в парично изражение и в натура и на вноски, неправомерно предоставени или заплатени в случай на временно отпускане на обезщетения или промяна с обратно действие на приложимото законодателство

³ Работна група „Социални въпроси“ реши да отложи дебата по член 73 за заседанието, на което ще бъде обсъждан ДЯЛ IV от Регламента за изпълнение.